

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. اسلام با عشقی جانسوز به انسانها آغاز شده و حضرت نبی اکرم یگانه ای در خلقت پروردگارند که تنها ایشان در کل هستی، از خاطر عظمت ذاتیه بینظرشان توانست همه انسانهای خلقت را در خود پیدا و جمع کنند و بسوی خداوند سیر ایجاد فرمایند. بخدای یگانه پیامبر نهایی عالم هستی قسم، که ایشان از همه مخلوقات شدیدتر حاضرند و کامل ترینند و ایشان از شدت علاقه به ما مردم در عشقی جانسوز و قوی انتظار تک تک ما را می شکند تا هر کدام از ما در نهایت استقرار وجودیه خود حاضر شویم. گریه ها و اشتیاق شاد و کامل ایشان به سوی ما همه هستی را به شوری انداخته که والله قسم انسان تا ابد چنین ایمان خاصه عاشقانه ای را نخواهد یافت هرچند تمام هستی را زیرکند. ای نبی خدا به امر خدا ما تشنگان از دست رفته را نجات ده. ای خدای عالم اگر ما را از ایشان جدا کنی به همه هستیه مقدست قسم هرگز با خود کنار نمی آییم و اگر رحم فرمایی بر ما خدایی کرده ای. پروردگارا بفرماید آیا برآورده کردن این خواسته از شما در شأن خدایت نیست؟! یا رب ما را آفریدی سپس پرورش دادی، ما را به نتیجه نهایی یعنی عشق ایمانی وجودی نبی برگزیده ات که نتیجه نهایی ما از خودمان است برسان. خدایا ان شاء الله نبینم لحظه ای را که مرا از او واگرفته باشی زیرا وجودم دیگر تاب چنین چیزی را ندارد من خود را به او سپردم مباد جفا از چنین عشق نبیانه اش.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است. ما با نظر به آخرین پیامبر که عالی ترین حضور را به ما عطا می فرماید؛ آن چنان وسعت می یابیم که چنانچه کوتاهی کنیم، آن کوتاهی در ابدیت ما آنچنان دردناک و جانکاه است که قرآن در باره آن می فرماید: «وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا» (فرقان / ۲۷) ملاحظه کنید که حتی انسان در آن شرایط آنچنان در فشار و پشیمانی است که دو دست خود را در دهان خود می برد و فشار می دهد و می گوید ای کاش در کنار آن پیامبر، راهی را که او در مقابل ما گشوده بود را انتخاب می کردم. و این همه حرف است در نسبتی که ما باید با پیامبر خدا «صلوات الله علیه و آله» داشته باشیم و او را راهی بدانیم برای آن که در جان خود گشوده و گشوده تر گردیم. موفق باشید